

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Kommissionens forordning (EU) 2022/719 af 10. maj 2022 om afvisning af visse andre sundhedsanprisninger af fødevarer end dem, der henviser til en reduceret risiko for sygdom og til børns udvikling og sundhed ⁽¹⁾ 1
- ★ Kommissionens forordning (EU) 2022/720 af 10. maj 2022 om anvendelse af artikel 101, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis ⁽¹⁾ 4
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/721 af 10. maj 2022 om berigtigelse af den tjekkiske udgave af bilaget til Kommissionens forordning (EU) nr. 1300/2014 om den tekniske specifikation for interoperabilitet gældende for tilgængelighed for handicappede og bevægelseshæmmede personer i EU's jernbanesystem ⁽¹⁾ 14

AFGØRELSER

- ★ Rådets afgørelse (EU) 2022/722 af 5. april 2022 om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at undertegne anden tillægsprotokol til konventionen om IT-kriminalitet vedrørende forstærket samarbejde og videregivelse af elektronisk bevismateriale 15
- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/723 af 10. maj 2022 om ændring af gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/2201 om udnævnelse af visse medlemmer og deres suppleanter til netadministrationsorganet og krisekoordineringscellen for europæisk luftfart for netfunktioner for lufttrafikstyring ⁽¹⁾ 21

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/724 af 10. maj 2022 om ækvivalens mellem de covid-19-certifikater, der udstedes af Republikken Seychellerne, og de certifikater, der udstedes i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/953, med henblik på at lette udøvelsen af retten til fri bevægelighed inden for Unionen ⁽¹⁾ 28
- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/725 af 10. maj 2022 om ækvivalens mellem de covid-19-certifikater, der udstedes af Den Socialistiske Republik Vietnam, og de certifikater, der udstedes i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/953, med henblik på at lette udøvelsen af retten til fri bevægelighed inden for Unionen ⁽¹⁾ 31
- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/726 af 10. maj 2022 om ækvivalens mellem de covid-19-certifikater, der udstedes af Republikken Indonesien, og de certifikater, der udstedes i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/953, med henblik på at lette udøvelsen af retten til fri bevægelighed inden for Unionen ⁽¹⁾ 34

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) 2022/719

af 10. maj 2022

om afvisning af visse andre sundhedsanprisninger af fødevarer end dem, der henviser til en reduceret risiko for sygdom og til børns udvikling og sundhed

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 18, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til forordning (EF) nr. 1924/2006 er sundhedsanprisninger af fødevarer forbudt, medmindre de er godkendt af Kommissionen i overensstemmelse med samme forordning og opført på en liste over tilladte anprisninger.
- (2) Forordning (EF) nr. 1924/2006 foreskriver ligeledes, at lederne af fødevarer virksomheder kan sende ansøgninger om godkendelse af sundhedsanprisninger til en medlemsstats nationale kompetente myndighed. Den nationale kompetente myndighed skal videresende gyldige ansøgninger til Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (EFSA) »autoriteten« med henblik på en videnskabelig vurdering samt til Kommissionen og medlemsstaterne til orientering.
- (3) Autoriteten skal afgive udtalelse om den pågældende sundhedsanprisning.
- (4) Kommissionen skal træffe beslutning vedrørende eventuel godkendelse af sundhedsanprisninger under hensyntagen til autoritetens udtalelse.
- (5) Som opfølgning på en ansøgning, som DuPont Nutrition Biosciences ApS indgav i henhold til artikel 13, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1924/2006, skulle autoriteten afgive udtalelse om det videnskabelige grundlag for en sundhedsanprisning vedrørende *Bifidobacterium animalis* subsp. *lactis* Bi-07 (Bi-07) og medvirken til øget lactosefordøjelse (spørgsmål nr. EFSA-Q-2020-00024). Den af ansøgeren foreslåede anprisning havde følgende ordlyd: »*Bifidobacterium animalis* subsp. *lactis* Bi-07 bidrager til at forbedre lactosefordøjelsen hos personer, der har vanskeligt ved at fordøje laktose«.
- (6) Kommissionen, medlemsstaterne og ansøgeren modtog den videnskabelige udtalelse ⁽²⁾ om anprisningen fra autoriteten, som konkluderede, at der ikke på grundlag af de fremlagte oplysninger er fastslået en årsagssammenhæng mellem indtagelse af *Bifidobacterium animalis* subsp. *lactis* Bi-07 og en gavnlig fysiologisk virkning (dvs. afhjælpning af symptomerne på lactosefordøjelsesproblemer) hos personer, der har vanskeligt ved at fordøje lactose. Eftersom sundhedsanprisningen således ikke opfylder kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006 for optagelse på EU-listen over tilladte anprisninger, bør den ikke godkendes.

⁽¹⁾ EUT L 404 af 30.12.2006, s. 9.

⁽²⁾ EFSA Journal 2020;18(7):6198.

- (7) Som opfølgning på en ansøgning, som Tchibo GmbH indgav i henhold til artikel 13, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1924/2006, skulle autoriteten afgive udtalelse om det videnskabelige grundlag for en sundhedsanprisning vedrørende C21-kaffe og beskyttelse mod brud på DNA-streng (spørgsmål nr. EFSA-Q-2019-00423). Den af ansøgeren foreslåede anprisning havde følgende ordlyd: »Regelmæssig indtagelse af C21-kaffe bidrager til vedligeholdelse af DNA-integriteten i kroppens celler«.
- (8) Kommissionen, medlemsstaterne og ansøgeren modtog den videnskabelige udtalelse ⁽³⁾ om anprisningen fra autoriteten, som konkluderede, at der ikke på grundlag af de fremlagte oplysninger er fastslået en årsagssammenhæng mellem indtagelse af C21-kaffe og beskyttelse mod brud på DNA-streng. Eftersom sundhedsanprisningen således ikke opfylder kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006 for optagelse på EU-listen over tilladte anprisninger, bør den ikke godkendes.
- (9) Som opfølgning på en ansøgning, som NattoPharma ASA indgav i henhold til artikel 13, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1924/2006, skulle autoriteten afgive udtalelse om det videnskabelige grundlag for en sundhedsanprisning vedrørende MenaQ7[®] og vedligeholdelse af arteriernes elastiske egenskaber (spørgsmål nr. EFSA-Q-2019-00229). Den af ansøgeren foreslåede anprisning havde følgende ordlyd: »MenaQ7[®], vitamin K2 som menaquinon-7, afhjælper arteriel stivhed«.
- (10) Kommissionen, medlemsstaterne og ansøgeren modtog den videnskabelige udtalelse ⁽⁴⁾ om anprisningen fra autoriteten, som konkluderede, at der ikke på grundlag af de fremlagte oplysninger er fastslået en årsagssammenhæng mellem indtagelse af MenaQ7[®] og vedligeholdelse af arteriernes elastiske egenskaber. Eftersom sundhedsanprisningen således ikke opfylder kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006 for optagelse på EU-listen over tilladte anprisninger, bør den ikke godkendes.
- (11) De bemærkninger fra DuPont Nutrition Biosciences ApS og Tchibo GmbH, som Kommissionen har modtaget i overensstemmelse med artikel 16, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1924/2006, er taget i betragtning ved vedtagelsen af nærværende forordning.
- (12) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De i bilaget til nærværende forordning angivne sundhedsanprisninger optages ikke på den i artikel 13, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1924/2006 omhandlede EU-liste over tilladte anprisninger

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. maj 2022.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

⁽³⁾ EFSA Journal 2020;18(3):6055.

⁽⁴⁾ EFSA Journal 2020;18(1):5949.

Afviste sundhedsanprisninger

Ansøgning — relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1924/2006	Næringsstof, andet stof, fødevarer eller fødevarerkategori	Anprisning	EFSA-udtalelse
Sundhedsanprisning i henhold til artikel 13, stk. 5, baseret på senere udviklet videnskabelig evidens og/eller ledsaget af anmodning om beskyttelse af data, som er omfattet af ejendomsrettigheder	<i>Bifidobacterium animalis</i> subsp. <i>lactis</i> Bi-07 (Bi-07)	<i>Bifidobacterium animalis</i> subsp. <i>lactis</i> Bi-07 bidrager til at forbedre lactosefordøjelsen hos personer, der har vanskeligt ved at fordøje laktose	Q-2020-00024
Sundhedsanprisning i henhold til artikel 13, stk. 5, baseret på senere udviklet videnskabelig evidens og/eller ledsaget af anmodning om beskyttelse af data, som er omfattet af ejendomsrettigheder	C21-kaffe, en 100 % arabica-kaffeblanding (<i>Coffea arabica</i> L.) uden andre ingredienser end kaffe	Regelmæssig indtagelse af C21-kaffe bidrager til at vedligeholde DNA-integriteten i kroppens celler	Q-2019-00423
Sundhedsanprisning i henhold til artikel 13, stk. 5, baseret på senere udviklet videnskabelig evidens og/eller ledsaget af anmodning om beskyttelse af data, som er omfattet af ejendomsrettigheder	MenaQ7®, vitamin K2 som menaquinon-7	MenaQ7®, vitamin K2 som menaquinon-7, afhjælper arteriel stivhed	Q-2019-00229

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) 2022/720

af 10. maj 2022

om anvendelse af artikel 101, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis**(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning nr. 19/65/EØF af 2. marts 1965 om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85, stk. 3, på kategorier af aftaler og samordnet praksis ⁽¹⁾, særlig artikel 1,under henvisning til det offentliggjorte udkast til denne forordning ⁽²⁾,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til forordning nr. 19/65/EØF har Kommissionen beføjelse til ved forordning at anvende traktatens artikel 101, stk. 3, på visse kategorier af vertikale aftaler og tilsvarende samordnet praksis, der falder ind under traktatens artikel 101, stk. 1.
- (2) I Kommissionens forordning (EU) nr. 330/2010 ⁽³⁾ defineres kategorier af vertikale aftaler, som Kommissionen anser for normalt at opfylde betingelserne i traktatens artikel 101, stk. 3. Erfaringerne med anvendelsen af forordning (EU) nr. 330/2010, som udløber den 31. maj 2022, har generelt været positive, hvilket også fremgår af evalueringen af nævnte forordning. Under hensyntagen til disse erfaringer og i lyset af nye markedsudviklinger, f.eks. væksten i e-handelen, såvel som nye eller mere udbredte former for vertikale aftaler bør der vedtages en ny gruppefritagelsesforordning.
- (3) Den kategori af aftaler, som kan anses for normalt at opfylde betingelserne i traktatens artikel 101, stk. 3, omfatter vertikale aftaler om køb eller salg af varer eller tjenester, der indgås mellem ikkekonkurrerende virksomheder, mellem visse konkurrenter eller af visse sammenslutninger af detailhandlere, der sælger varer. Den omfatter tillige vertikale aftaler, der indeholder accessoriske bestemmelser om overdragelse eller udnyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder. Begrebet »vertikal aftale« bør forstås som omfattende tilsvarende samordnet praksis.
- (4) For anvendelse af traktatens artikel 101, stk. 3, ved forordning er det ikke nødvendigt at definere, hvilke vertikale aftaler der kan falde ind under traktatens artikel 101, stk. 1. Ved en individuel vurdering af aftaler efter traktatens artikel 101, stk. 1, skal der tages hensyn til en række faktorer, navnlig markedsstrukturen på køberside og sælgerside.
- (5) Den gruppefritagelse, der fastsættes i denne forordning, bør alene gælde for vertikale aftaler, der med tilstrækkelig sikkerhed kan antages at opfylde betingelserne i traktatens artikel 101, stk. 3.
- (6) Visse typer vertikale aftaler kan forbedre den økonomiske effektivitet inden for en produktions- eller distributionskæde ved at muliggøre en bedre koordinering mellem de deltagende virksomheder. De kan navnlig medføre en reduktion af parternes transaktions- og distributionsomkostninger og optimere deres afsætnings- og investeringsniveau.

⁽¹⁾ EFT 36 af 6.3.1965.⁽²⁾ EUT C 359 af 7.9.2021, s. 1.⁽³⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 330/2010 af 20. april 2010 om anvendelse af artikel 101, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis (EUT L 102 af 23.4.2010, s. 1).

- (7) Sandsynligheden for, at sådanne effektivitetsfremmende virkninger opvejer eventuelle konkurrenceskadelige virkninger, som skyldes begrænsninger i vertikale aftaler, afhænger af aftaleparternes markedspå position og især af, i hvilket omfang disse virksomheder er udsat for konkurrence fra andre leverandører af varer eller tjenester, som deres kunder anser for indbyrdes ombyttelige eller substituerbare på grund af deres egenskaber, pris og anvendelsesformål.
- (8) Når andelen af det relevante marked for hver af de virksomheder, der er part i aftalen, ikke overstiger 30 %, kan det antages, at vertikale aftaler, der ikke indeholder bestemte typer af alvorlige konkurrencebegrænsninger, normalt fører til en forbedring af produktionen eller distributionen og sikrer forbrugerne en rimelig andel af fordelene herved.
- (9) Over markedsandelstærsklen på 30 % kan der ikke opretholdes nogen antagelse om, at vertikale aftaler, der falder ind under traktatens artikel 101, stk. 1, normalt medfører objektive fordele af en sådan karakter og et sådant omfang, at disse opvejer de ulemper, de har for konkurrencen. Der er dog heller ikke noget, der taler for, at disse vertikale aftaler falder ind under traktatens artikel 101, stk. 1, eller ikke opfylder betingelserne i traktatens artikel 101, stk. 3.
- (10) Onlineplatformsøkonomien spiller en stadig større rolle i distributionen af varer og tjenester. Virksomheder inden for onlineplatformsøkonomien gør det muligt at drive forretning på nye måder, som i flere tilfælde kan være vanskelige at kategorisere ved hjælp af de begreber, der normalt anvendes i forbindelse med vertikale aftaler i den traditionelle økonomi. Onlineformidlingstjenester giver navnlig virksomheder mulighed for at udbyde varer og tjenester til andre virksomheder eller til endelige forbrugere med henblik på at facilitere indledningen af direkte transaktioner mellem virksomheder eller mellem virksomheder og endelige forbrugere. Aftaler vedrørende levering af onlineformidlingstjenester er vertikale aftaler og bør derfor være omfattet af den gruppefritagelse, der indføres ved denne forordning, forudsat at betingelserne heri er opfyldt.
- (11) Definitionen af onlineformidlingstjenester i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1150 (*) bør tilpasses til nærværende forordning. For at afspejle anvendelsesområdet for traktatens artikel 101 bør definitionen i nærværende forordning navnlig henvise til virksomheder. Den bør også omfatte onlineformidlingstjenester, der faciliterer indledningen af direkte transaktioner mellem virksomheder, og dem, der faciliterer indledningen af direkte transaktioner mellem virksomheder og de endelige forbrugere.
- (12) I de tilfælde, hvor en leverandør ikke kun sælger varer eller tjenester i det forudgående led, men også i det efterfølgende led og dermed konkurrerer med sine uafhængige forhandlere, er der tale om parallel distribution. Når der ikke findes alvorlige konkurrencebegrænsninger, og forudsat at køberen ikke konkurrerer med leverandøren i de forudgående led, er den vertikale aftales mulige negative virkninger for konkurrenceforholdet mellem leverandør og køber i det efterfølgende led af mindre betydning og opvejes af den vertikale aftales mulige positive virkninger på konkurrencen generelt i såvel de forudgående som de efterfølgende led. Denne forordning bør derfor fritage vertikale aftaler, der indgår i sådanne situationer med parallel distribution.
- (13) Udveksling af oplysninger mellem en leverandør og en køber kan øge en vertikal aftales konkurrencefremmende virkninger, navnlig ved at optimere produktions- og distributionsprocesserne. I tilfælde af parallel distribution kan udveksling af visse former for oplysninger imidlertid give anledning til horisontale konkurrenceproblemer. Derfor bør denne forordning alene fritage udveksling af oplysninger mellem en leverandør og en køber, der befinder sig en situation med parallel distribution, når denne udveksling af oplysninger er direkte forbundet med gennemførelsen af den vertikale aftale og nødvendig for at forbedre produktionen eller distributionen af aftalevarerne eller -tjenesterne.
- (14) Rationalet bag fritagelsen for vertikale aftaler i tilfælde af parallel distribution gælder ikke vertikale aftaler vedrørende levering af onlineformidlingstjenester, hvor udbyderen af onlineformidlingstjenester også er en konkurrerende virksomhed på det relevante marked for salg af de formidlede varer eller tjenester. Udbydere af

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1150 af 20. juni 2019 om fremme af retfærdighed og gennemsigtighed for brugere af onlineformidlingstjenester (EUT L 186 af 11.7.2019, s. 57).

onlineformidlingstjenester, der har en sådan hybrid funktion, vil muligvis være i stand til og have incitament til at påvirke konkurrencen på det relevante marked for salg af de formidlede varer eller tjenester. Denne forordning bør derfor ikke fritage sådanne vertikale aftaler.

- (15) Denne forordning bør ikke fritage vertikale aftaler, der indeholder begrænsninger, som kan begrænse konkurrencen og skade forbrugerne, eller som ikke er nødvendige for at opnå de effektivitetsfremmende virkninger. Navnlig bør gruppefritagelsen i henhold til denne forordning ikke omfatte vertikale aftaler, som indeholder visse former for alvorlige konkurrencebegrænsninger, f.eks. minimumspriser eller faste priser for videresalg såvel som visse former for områdebeskyttelse, herunder forhindring af effektiv brug af internettet med henblik på salg eller visse begrænsninger af onlineannoncering. Således bør begrænsninger af onlinesalg og af onlineannoncering være omfattet af gruppefritagelsen i denne forordning, forudsat at de ikke, direkte eller indirekte, alene eller kombineret med andre forhold, som parterne har indflydelse på, har til formål at hindre køberen eller dennes kunder i effektivt at benytte internettet med henblik på at sælge aftalevarerne eller -tjenesterne til bestemte områder eller bestemte kunder eller har til formål at hindre brugen af en hel onlineannonceringskanal såsom prissammenligningstjenester eller søgemaskiner. Begrænsninger af onlinesalg bør f.eks. ikke være omfattet af gruppefritagelsen i denne forordning, hvis de har til formål væsentligt at mindske den samlede volumen af onlinesalg af aftalevarerne eller -tjenesterne på det relevante marked eller forbrugernes mulighed for at købe aftalevarerne eller -tjenesterne online. Ved kategoriseringen af en begrænsning som værende alvorlig, jf. artikel 4, litra e), kan der tages hensyn til begrænsningens indhold og den kontekst, den indgår i, men vurderingen bør ikke bero på markedsspecifikke omstændigheder eller parternes individuelle karakteristika.
- (16) Denne forordning bør ikke fritage begrænsninger, for hvilke det ikke med tilstrækkelig sikkerhed kan antages, at de opfylder betingelserne i traktatens artikel 101, stk. 3. Med henblik på at sikre adgang til eller forhindre ulovlig samordning på det relevante marked bør der navnlig knyttes visse betingelser til gruppefritagelsen. I denne forbindelse bør fritagelsen af konkurrenceklausuler begrænses til klausuler af en varighed på højst fem år. Aftalebestemmelser, der forpligter medlemmer af et selektivt distributionssystem til at undlade at sælge bestemte konkurrerende leverandørers mærker, bør ligeledes ikke kunne drage fordel af nærværende forordning. Fritagelsen efter denne forordning bør ikke gælde for paritetsklausuler, der foranlediger en køber af onlineformidlingstjenester til at undlade at udbyde, sælge eller videresælge varer eller tjenester til de endelige brugere på mere favorable vilkår ved at anvende konkurrerende onlineformidlingstjenester.
- (17) Markedsandelstærsklen, undtagelsen fra fritagelsen for visse vertikale aftaler og de betingelser, der fastsættes i forordningen, sikrer generelt, at aftaler, som er omfattet af gruppefritagelsen, ikke giver de deltagende virksomheder mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende varer eller tjenester.
- (18) Kommissionen kan i medfør af artikel 29, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 ^(⁹) inddrage fritagelsen efter nærværende forordning, hvis den i et konkret tilfælde fastslår, at en aftale, der er omfattet af fritagelsen i nærværende forordning, alligevel har virkninger, som er uforenelige med traktatens artikel 101, stk. 3. En medlemsstats konkurrencemyndighed kan inddrage fritagelsen efter denne forordning, hvis betingelserne i artikel 29, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 er opfyldt.
- (19) Hvis Kommissionen eller en medlemsstats konkurrencemyndighed inddrager fritagelsen efter denne forordning, påhviler det denne at dokumentere, at den pågældende vertikale aftale falder ind under traktatens artikel 101, stk. 1, og at aftalen ikke opfylder mindst én af de fire betingelser i traktatens artikel 101, stk. 3.
- (20) Ved afgørelsen af, om fritagelsen efter nærværende forordning bør inddrages i henhold til artikel 29 i forordning (EF) nr. 1/2003, er konkurrenceskadelige virkninger, der kan opstå som følge af eksistensen af parallelle net af vertikale aftaler med ensartede virkninger, der i væsentlig grad hindrer adgangen til eller konkurrencen på et relevant marked, af særlig betydning. Sådanne kumulative virkninger kan navnlig opstå i tilfælde af eksklusiv distribution, eksklusiv levering, selektiv distribution, paritetsklausuler eller konkurrenceklausuler.

⁽⁹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1).

- (21) For at styrke tilsynet med parallelle net af vertikale aftaler, som har ensartede konkurrenceskadelige virkninger, og som dækker mere end 50 % af et givet marked, kan Kommissionen ved forordning erklære nærværende forordning uanvendelig på vertikale aftaler, der indeholder bestemte begrænsninger vedrørende det pågældende marked, hvorved traktatens artikel 101 i sin helhed igen finder anvendelse på sådanne aftaler —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

- a) »vertikal aftale«: en aftale eller samordnet praksis mellem to eller flere virksomheder, der i relation til denne aftale eller denne praksis hver især opererer inden for forskellige led i produktions- eller distributionskæden, når denne aftale eller denne praksis vedrører de betingelser, hvorpå parterne kan købe, sælge eller videresælge visse varer eller tjenester
- b) »vertikale begrænsninger«: konkurrencebegrænsninger i en vertikal aftale, der falder ind under traktatens artikel 101, stk. 1
- c) »konkurrerende virksomhed«: en faktisk eller potentiel konkurrent; i den forbindelse forstås ved »faktisk konkurrent« en virksomhed, som er aktiv på det samme relevante marked; ved »potentiel konkurrent« forstås en virksomhed, som, i fraværet af en vertikal aftale, på et realistisk grundlag og ikke blot som en teoretisk mulighed på kort tid vil kunne foretage de nødvendige ekstra investeringer eller afholde andre nødvendige omkostninger og dermed indtræde på det relevante marked
- d) »leverandør«: omfatter også en virksomhed, der leverer onlineformidlingstjenester
- e) »onlineformidlingstjenester«: informationssamfundstjenester som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 ⁽⁹⁾, som gør det muligt for virksomheder at udbyde varer eller tjenester:
- i) til andre virksomheder med henblik på at facilitere indledningen af direkte transaktioner mellem disse virksomheder eller
- ii) til endelige forbrugere med henblik på at facilitere indledningen af direkte transaktioner mellem disse virksomheder og de endelige forbrugere
- uanset om og hvor disse transaktioner i sidste ende indgås
- f) »konkurrenceklausul«: enhver direkte eller indirekte forpligtelse, som foranlediger køberen til ikke at fremstille, købe, sælge eller videresælge varer eller tjenester, der konkurrerer med aftalevarerne eller -tjenesterne, eller som direkte eller indirekte forpligter køberen til fra leverandøren eller fra en anden af leverandøren udpeget virksomhed at købe mere end 80 % af køberens samlede indkøb af aftalevarerne eller -tjenesterne og af varer eller tjenester, der på det relevante marked er substituerbare hermed, beregnet på grundlag af værdien, eller hvor det er standardpraksis for branchen, mængden af køberens indkøb det foregående kalenderår
- g) »selektivt distributionssystem«: et distributionssystem, hvor leverandøren forpligter sig til enten direkte eller indirekte at sælge aftalevarerne eller -tjenesterne udelukkende til forhandlere, der er udvalgt på grundlag af bestemte kriterier, og hvor disse forhandlere forpligter sig til ikke at sælge sådanne varer eller tjenester til forhandlere, der ikke er godkendt i det område, som leverandøren har afsat til at drive systemet
- h) »eksklusivt distributionssystem«: et distributionssystem, hvor leverandøren tildeler et område eller en kundegruppe eksklusivt til sig selv eller til højst fem købere og hindrer alle sine øvrige købere i aktivt at foretage salg i det eksklusive område eller til den eksklusive kundegruppe

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT L 241 af 17.9.2015, s. 1).

- i) »intellektuelle ejendomsrettigheder«: omfatter også industrielle ejendomsrettigheder, knowhow, ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder
- j) »knowhow«: en mængde upatenteret praktisk viden, som leverandøren har opnået gennem erfaringer og afprøvning, og som er hemmelig, væsentlig og identificeret; i den forbindelse forstås ved »hemmelig«, at den pågældende knowhow ikke er almindeligt kendt eller let tilgængelig; ved »væsentlig« forstås, at den pågældende knowhow er vigtig og nyttig for køberens brug, salg eller videresalg af aftalevarerne eller -tjenesterne; ved »identificeret« forstås, at den pågældende knowhow er beskrevet på en sådan måde, at det kan afgøres, om den opfylder hemmeligheds- og væsentlighedskriterierne
- k) »køber«: omfatter også en virksomhed, som i henhold til en aftale, der falder ind under anvendelsesområdet for traktatens artikel 101, stk. 1, sælger varer eller tjenester på en anden virksomheds vegne
- l) »aktivt salg«: aktiv henvendelse til kunder gennem besøg, breve, e-mails, opkald eller andre former for direkte kommunikation eller gennem målrettet reklame og målrettede salgsfremstød, offline eller online, eksempelvis i trykt form eller via digitale medier, herunder onlinemedier, prissammenligningstjenester eller annoncering på søgemaskiner, som er målrettet kunder i bestemte områder eller bestemte kundegrupper, drift af et websted med et topdomæne fra et bestemt område eller af et websted, der tilbydes på sprog, som er almindeligt anvendt i bestemte områder, men som adskiller sig fra de sprog, der typisk anvendes i det område, hvor forhandleren er etableret
- m) »passivt salg«: salg foretaget som følge af uopfordrede henvendelser fra individuelle kunder, herunder levering af varer eller tjenester til kunden, uden at salget er blevet indledt gennem annoncering, der er direkte henvendt til den specifikke kunde eller kundegruppe eller det specifikke område, herunder salg som følge af deltagelse i offentlige eller private udbud.

2. I denne forordning omfatter udtrykkene »virksomhed«, »leverandør« og »køber« tillige disses respektive forbundne virksomheder.

Ved »forbundne virksomheder« forstås:

- a) virksomheder, i hvilke en part i aftalen direkte eller indirekte:
 - i) kan udøve mere end halvdelen af stemmerettighederne eller
 - ii) kan udpege mere end halvdelen af medlemmerne af bestyrelsen, direktionen eller andre organer, som repræsenterer virksomheden retligt, eller
 - iii) har ret til at lede virksomhedens forretninger eller
- b) virksomheder, som direkte eller indirekte har de under litra a) nævnte rettigheder eller beføjelser over en part i aftalen eller
- c) virksomheder, hvori en af de i litra b) omhandlede virksomheder direkte eller indirekte har de i litra a) nævnte rettigheder eller beføjelser eller
- d) virksomheder, hvori en part i aftalen sammen med en eller flere af de i litra a), b) eller c), nævnte virksomheder, eller hvori to eller flere af sidstnævnte virksomheder i fællesskab, har de i litra a) nævnte rettigheder eller beføjelser eller
- e) virksomheder, hvori de i litra a) omhandlede rettigheder eller beføjelser indehaves i fællesskab af:
 - i) parter i aftalen eller deres respektive forbundne virksomheder, jf. litra a) til d) eller
 - ii) en eller flere parter i aftalen eller en eller flere af disses forbundne virksomheder, jf. litra a) til d), og en eller flere tredjemænd.

Artikel 2

Fritagelse

1. I henhold til traktatens artikel 101, stk. 3, og med forbehold af denne forordnings bestemmelser erklæres traktatens artikel 101, stk. 1, herved uanvendelig i forbindelse med vertikale aftaler. Denne fritagelse finder anvendelse, i det omfang disse aftaler indeholder vertikale begrænsninger.

2. Fritagelsen efter stk. 1 gælder kun for vertikale aftaler, der indgås mellem en sammenslutning af virksomheder og et individuelt medlem, eller mellem en sådan sammenslutning og en individuel leverandør, såfremt samtlige medlemmer af sammenslutningen er detailhandlere af varer, og såfremt intet individuelt medlem af sammenslutningen og dets forbundne virksomheder har en samlet årsomsætning, der overstiger 50 mio. EUR. Det forhold, at vertikale aftaler indgås af sådanne sammenslutninger er omfattet af denne forordning, er ikke til hinder for anvendelsen af traktatens artikel 101 på horisontale aftaler indgås mellem medlemmer af sammenslutningen eller på beslutninger truffet af sammenslutningen.

3. Fritagelsen efter stk. 1 gælder for vertikale aftaler, der indeholder bestemmelser vedrørende overdragelse af intellektuelle ejendomsrettigheder til køberen eller dennes udnyttelse heraf, forudsat at disse bestemmelser ikke udgør hovedformålet med disse aftaler, og at de er direkte forbundet med køberens eller dennes kunders anvendelse, salg eller videresalg af varer eller tjenester. Fritagelsen er betinget af, at bestemmelserne i relation til aftalevarerne og -tjenesterne ikke indeholder konkurrencebegrænsninger, der har samme formål som vertikale begrænsninger, der ikke er fritaget efter denne forordning.

4. Fritagelsen efter stk. 1 gælder ikke for vertikale aftaler mellem konkurrerende virksomheder. Fritagelsen finder dog anvendelse i tilfælde, hvor konkurrerende virksomheder indgår en ikke-gensidig vertikal aftale, og:

- a) leverandøren er aktiv i et forudgående led som producent, importør eller grossist og i et efterfølgende led som importør, grossist eller detailhandler af varer, mens køberen er importør, grossist eller detailhandler i de efterfølgende led og ikke er en konkurrerende virksomhed i det forudgående led, hvor denne køber aftalevarerne eller
- b) leverandøren udbyder tjenester i flere omsætningsled, mens køberen udbyder tjenester i detailledet og ikke er en konkurrerende virksomhed i det omsætningsled, hvor denne køber aftaletjenesterne.

5. Fritagelserne efter stk. 4, litra a) og b), gælder ikke for udveksling af oplysninger mellem en leverandør og en køber, når udvekslingen enten ikke er direkte forbundet med gennemførelsen af den vertikale aftale eller ikke er nødvendig for at forbedre produktionen eller distributionen af aftalevarerne eller -tjenesterne, eller hvis udvekslingen ikke opfylder nogen af de to betingelser.

6. Fritagelserne efter stk. 4, litra a) og b), gælder ikke for vertikale aftaler vedrørende levering af onlineformidlings-tjenester, hvor udbyderen af onlineformidlingstjenesterne er en konkurrerende virksomhed på det relevante marked for salg af de formidlede varer eller tjenester.

7. Denne forordning gælder ikke for vertikale aftaler, hvis genstand er omfattet af anvendelsesområdet for andre gruppefritagelsesforordninger, medmindre andet er fastsat i sådanne forordninger.

Artikel 3

Markedsandelstærskel

1. Fritagelsen efter artikel 2 gælder under forudsætning af, at leverandørens markedsandel ikke overstiger 30 % af det relevante marked, hvorpå vedkommende sælger aftalevarerne eller -tjenesterne, og at køberens markedsandel ikke overstiger 30 % af det relevante marked, hvorpå han køber aftalevarerne eller -tjenesterne.

2. I forbindelse med stk. 1 gælder, at hvis en virksomhed i forbindelse med en aftale, som involverer flere parter, køber aftalevarerne eller -tjenesterne fra en virksomhed, som er part i aftalen, og sælger aftalevarerne eller -tjenesterne til en anden virksomhed, som også er part i aftalen, må førstnævnte virksomhed, for at fritagelsen i artikel 2 skal finde anvendelse, ikke overstige den markedsandelstærskel, der er fastsat i stk. 1, hverken som køber eller som leverandør.

Artikel 4

Begrænsninger, der indebærer, at gruppefritagelsen ikke finder anvendelse (særligt alvorlige konkurrencebegrænsninger)

Fritagelsen efter artikel 2 gælder ikke for vertikale aftaler, der, direkte eller indirekte, alene eller kombineret med andre forhold, som parterne har indflydelse på, har følgende formål:

- a) begrænsning af køberens mulighed for at fastsætte sin salgspris, uden at dette berører leverandørens mulighed for at fastsætte maksimumssalgspriser eller vejledende salgspriser, forudsat at disse ikke som følge af pres eller incitamenter fra nogen af parterne får karakter af faste priser eller minimumssalgspriser
- b) hvis leverandøren driver et eksklusivt distributionssystem, begrænsning af det område eller af de kunder, hvortil eksklusivforhandleren aktivt eller passivt må sælge aftalevarerne eller -tjenesterne, bortset fra:
 - i) begrænsning af aktivt salg foretaget af eksklusivforhandleren og dennes direkte kunder til et område eller en kundegruppe, som er forbeholdt leverandøren, eller som leverandøren eksklusivt har tildelt til højst fem andre eksklusivforhandlere
 - ii) begrænsning af aktivt eller passivt salg foretaget af eksklusivforhandleren og dennes kunder til ikkegodkendte forhandlere beliggende i et område, hvor leverandøren driver et selektivt distributionssystem for aftalevarerne eller -tjenesterne
 - iii) begrænsning af eksklusivforhandlerens etableringssted
 - iv) begrænsning af aktivt eller passivt salg foretaget af eksklusivforhandleren til endelige brugere, hvis eksklusivforhandleren driver virksomhed i engrosledet
 - v) begrænsning af eksklusivforhandlerens mulighed for aktivt eller passivt at sælge komponenter, der leveres med henblik på inddeling, til kunder, som vil anvende dem til produktion af samme type varer som de af leverandøren producerede varer
- c) hvis leverandøren driver et selektivt distributionssystem
 - i) begrænsning af det område eller af de kunder, hvortil medlemmer af det selektive distributionssystem aktivt eller passivt må sælge aftalevarerne eller -tjenesterne, bortset fra:
 - 1) begrænsning af aktivt salg foretaget af medlemmer af det selektive distributionssystem og deres direkte kunder til et område eller til en kundegruppe, som er forbeholdt leverandøren, eller som leverandøren eksklusivt har tildelt til højst fem eksklusivforhandlere
 - 2) begrænsning af aktivt eller passivt salg foretaget af medlemmer af det selektive distributionssystem og disses kunder til ikkegodkendte forhandlere beliggende i det område, hvor det selektive distributionssystem drives
 - 3) begrænsning af etableringsstedet for medlemmer af det selektive distributionssystem
 - 4) begrænsning af aktivt eller passivt salg til endelige brugere foretaget af medlemmer af det selektive distributionssystem, der driver virksomhed i engrosledet
 - 5) begrænsning af muligheden for aktivt eller passivt at sælge komponenter, der leveres med henblik på inddeling, til kunder, som vil anvende dem til produktion af samme type varer som de af leverandøren producerede varer
 - ii) begrænsning af krydsleverancer mellem medlemmer af det selektive distributionssystem, som driver virksomhed i samme eller forskellige omsætningsled
 - iii) begrænsning af aktivt eller passivt salg til endelige brugere foretaget af medlemmer af det selektive distributionssystem, der driver virksomhed i detalledet, (jf. dog litra c), nr. i), nr. 1) og 3)

- d) hvis leverandøren hverken driver et eksklusivt distributionssystem eller et selektivt distributionssystem, begrænsning af det område eller de kunder, hvortil en køber aktivt eller passivt må sælge aftalevarerne eller -tjenesterne, bortset fra:
- i) begrænsning af aktivt salg foretaget af køberen og dennes direkte kunder til et område eller en kundegruppe, som er forbeholdt leverandøren, eller som leverandøren eksklusivt har tildelt til højst fem eksklusivforhandlere
 - ii) begrænsning af aktivt eller passivt salg foretaget af køberen og dennes kunder til ikkegodkendte forhandlere beliggende i et område, hvor leverandøren driver et selektivt distributionssystem for aftalevarerne eller -tjenesterne
 - iii) begrænsning af køberens etableringssted
 - iv) begrænsning af aktivt eller passivt salg foretaget af køberen til endelige brugere, hvis køberen driver virksomhed i engrosledet
 - v) begrænsning af køberens mulighed for aktivt eller passivt at sælge komponenter, der leveres med henblik på inkorporering, til kunder, som vil anvende dem til produktion af samme type varer som de af leverandøren producerede varer
- e) hindring af køberens eller dennes kunders effektive brug af internettet med henblik på at sælge aftalevarerne eller -tjenesterne, eftersom det begrænser det område eller de kunder, hvortil aftalevarerne eller -tjenesterne kan sælges som omhandlet i litra b), c) eller d), uden at dette berører muligheden for at pålægge køberen:
- i) andre begrænsninger af onlinesalg eller
 - ii) begrænsninger af onlineannoncering, der ikke har til formål at hindre brugen af en hel onlineannonceringskanal
- f) begrænsning, der aftales mellem en leverandør af komponenter og en køber, der inkorporerer disse komponenter, som hindrer leverandøren i at sælge de pågældende komponenter som reservedele til endelige brugere, eller til reparatører, grossister eller andre tjenesteydere, som ikke er udpeget af køberen til at reparere eller vedligeholde køberens varer.

Artikel 5

Begrænsninger, der falder uden for fritagelsen

1. Fritagelsen efter artikel 2 gælder ikke for følgende forpligtelser i vertikale aftaler:
 - a) enhver direkte eller indirekte konkurrenceklausul, som er tidsbegrænset eller af en varighed på over fem år
 - b) enhver direkte eller indirekte forpligtelse, som foranlediger køberen til efter aftalens ophør ikke at fremstille, købe, sælge eller videresælge varer eller tjenester
 - c) enhver direkte eller indirekte forpligtelse, der foranlediger medlemmer af et selektivt distributionssystem til at undlade at sælge bestemte konkurrerende leverandørers mærker
 - d) enhver direkte eller indirekte forpligtelse, der foranlediger en køber af onlineformidlingstjenester til at undlade at udbyde, sælge eller videresælge varer eller tjenester til endelige brugere på mere favorable vilkår ved at anvende konkurrerende onlineformidlingstjenester.
2. Som en undtagelse til stk. 1, litra a), gælder tidsbegrænsningen på fem år ikke, såfremt aftalevarerne eller -tjenesterne sælges af køberen fra lokaler og grunde, der ejes af leverandøren, eller som leverandøren lejer af en tredjemand, der ikke er forbundet til køberen, forudsat at konkurrenceklausulens varighed ikke overstiger den periode, hvori køberen benytter lokalerne og grundene.
3. Som en undtagelse til stk. 1, litra b), gælder, at fritagelsen efter artikel 2 skal omfatte enhver direkte eller indirekte forpligtelse, som foranlediger køberen til efter aftalens ophør ikke at fremstille, købe, sælge eller videresælge varer eller tjenester, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:
 - a) forpligtelsen vedrører varer eller tjenester, som konkurrerer med aftalevarerne eller -tjenesterne

- b) forpligtelsen er begrænset til de lokaler og grunde, hvorfra køberen drev virksomhed i kontraktperioden
- c) forpligtelsen er absolut nødvendig for at beskytte knowhow, som leverandøren har overført til køberen
- d) varigheden af en sådan forpligtelse er begrænset til en periode på et år efter aftalens ophør.

Stk. 1, litra b), berører ikke muligheden for at indføre en tidsbegrænset begrænsning af udnyttelsen og videregivelsen af knowhow, der ikke er almindelig kendt.

Artikel 6

Inddragelse i konkrete tilfælde

1. Kommissionen kan i medfør af artikel 29, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1/2003 inddrage fritagelsen efter nærværende forordning, hvis den i et konkret tilfælde fastslår, at en vertikal aftale, der er omfattet af fritagelsen efter nærværende forordnings artikel 2, alligevel har virkninger, som er uforenelige med traktatens artikel 101, stk. 3. Sådanne virkninger kan f.eks. forekomme, hvis det relevante marked for levering af onlineformidlingstjenester er meget koncentreret, og konkurrencen mellem udbydere af sådanne tjenester er begrænset af den kumulative virkning af parallelle net af ensartede aftaler, som hindrer købere af onlineformidlingstjenester i at udbyde, sælge eller videresælge varer eller tjenester til endelige brugere på mere favorable vilkår på deres direkte salgskanaler.
2. En medlemsstats konkurrencemyndighed kan inddrage fritagelsen efter denne forordning, hvis betingelserne i artikel 29, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 er opfyldt.

Artikel 7

Ikkeanvendelse af denne forordning

I henhold til artikel 1a i forordning nr. 19/65/EØF kan Kommissionen ved forordning erklære, at nærværende forordning i tilfælde, hvor parallelle net af ensartede vertikale begrænsninger dækker mere end 50 % af et relevant marked, ikke finder anvendelse på vertikale aftaler, som indeholder bestemte begrænsninger vedrørende det pågældende marked.

Artikel 8

Anvendelse af markedsandelstærsklen

Ved anvendelsen af de i artikel 3 fastsatte markedsandelstærskler gælder følgende:

- a) leverandørens markedsandel beregnes på grundlag af oplysninger om omsætningen på markedet, og køberens markedsandel beregnes på grundlag af oplysninger om indkøbsværdien på markedet. Foreligger der ingen oplysninger om omsætningen eller indkøbsværdien på markedet, kan de pågældende virksomheders markedsandele fastlægges skønsmæssigt på grundlag af andre pålidelige markedsoplysninger, herunder de afsatte og indkøbte mængder
- b) markedsandelene bestemmes på grundlag af oplysninger vedrørende det foregående kalenderår
- c) leverandørens markedsandel omfatter varer og tjenester leveret til vertikalt integrerede forhandlere med henblik på videresalg
- d) hvis en markedsandel indledningsvis ikke overstiger 30 %, men efterfølgende overskrider denne tærskel, gælder fritagelsen efter artikel 2 fortsat i en periode på to på hinanden følgende kalenderår efter det år, hvori tærsklen på 30 % første gang blev overskredet
- e) markedsandelen for virksomheder omhandlet i artikel 1, stk. 2, andet afsnit, litra e), fordeles ligeligt mellem hver af de virksomheder, der har de rettigheder og beføjelser, opført i litra a) i dette afsnit.

*Artikel 9***Anvendelse af omsætningstærsklen**

1. Med henblik på bestemmelsen af den samlede årsomsætning i den i artikel 2, stk. 2, omhandlede forstand sammenlægges den omsætning, som den pågældende part i den vertikale aftale og de med denne forbundne virksomheder har haft for alle varer og tjenester i det foregående regnskabsår, eksklusivt alle former for skatter og afgifter. I denne forbindelse skal handelen mellem den virksomhed, der er part i den vertikale aftale, og de med denne forbundne virksomheder eller handelen mellem de forbundne virksomheder ikke medregnes.
2. Fritagelsen efter artikel 2 gælder fortsat i tilfælde, hvor den samlede årsomsætningstærskel i en hvilken som helst periode på to på hinanden følgende regnskabsår overskrides med højst 10 %.

*Artikel 10***Overgangsperiode**

I perioden fra den 1. juni 2022 til den 31. maj 2023 finder forbuddet i traktatens artikel 101, stk. 1, ikke anvendelse på aftaler, der allerede var i kraft den 31. maj 2022, og som ikke opfylder betingelserne for fritagelse efter denne forordning, men som den 31. maj 2022 opfyldte betingelserne for fritagelse efter forordning (EU) nr. 330/2010.

*Artikel 11***Gyldighedsperiode**

Denne forordning træder i kraft den 1. juni 2022.

Den udløber den 31. maj 2034.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. maj 2022.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2022/721

af 10. maj 2022

om berigtigelse af den tjekkiske udgave af bilaget til Kommissionens forordning (EU) nr. 1300/2014 om den tekniske specifikation for interoperabilitet gældende for tilgængelighed for handicappede og bevægelseshæmmede personer i EU's jernbanesystem

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/797 af 11. maj 2016 om interoperabilitet i jernbanesystemet i Den Europæiske Union ⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 11, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den tjekkiske udgave af bilaget til Kommissionens forordning (EU) nr. 1300/2014 ⁽²⁾ indeholder fejl i kapitel 7, afsnit 7.2, underafsnit 7.2.1, punkt 7.2.1.1.2, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, som ændrer bestemmelsernes betydning.
- (2) Den tjekkiske udgave af forordning (EU) nr. 1300/2014 bør derfor berigtiges. De øvrige sprogudgaver er ikke berørt.
- (3) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 51, stk. 1, i direktiv (EU) 2016/797 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

*Artikel 1**(vedrører ikke den danske udgave)**Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. maj 2022.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

⁽¹⁾ EUT L 138 af 26.5.2016, s. 44.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1300/2014 af 18. november 2014 om den tekniske specifikation for interoperabilitet gældende for tilgængelighed for handicappede og bevægelseshæmmede personer i EU's jernbanesystem (EUT L 356 af 12.12.2014, s. 110).

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2022/722

af 5. april 2022

om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at undertegne anden tillægsprotokol til konventionen om IT-kriminalitet vedrørende forstærket samarbejde og videregivelse af elektronisk bevismateriale

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 16 og artikel 82, stk. 1, sammenholdt med artikel 218, stk. 5,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 6. juni 2019 bemyndigede Rådet Kommissionen til på Unionens vegne at deltage i forhandlingerne om en anden tillægsprotokol til Europarådets konvention om IT-kriminalitet (CETS nr. 185) («konventionen om IT-kriminalitet»).
- (2) Anden tillægsprotokol til konventionen om IT-kriminalitet vedrørende forstærket samarbejde og videregivelse af elektronisk bevismateriale («protokollen») blev vedtaget af Europarådets Ministerkomité den 17. november 2021 og forventes at blive åbnet for undertegnelse den 12. maj 2022.
- (3) Protokollens bestemmelser falder ind under et område, der i vid udstrækning er omfattet af fælles regler som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), herunder instrumenter, der letter retligt samarbejde i straffesager, sikrer minimumsstandarder for proceduremæssige rettigheder samt garantier for databeskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred.
- (4) Kommissionen har også fremsat lovgivningsmæssige forslag til en forordning om europæiske editions- og sikringskendelser om elektronisk bevismateriale i straffesager samt et direktiv om harmoniserede regler for udpegning af retlige repræsentanter med henblik på indsamling af bevismateriale i straffesager, hvorved der indføres bindende grænseoverskridende europæiske editions- og sikringskendelser, der rettes direkte til en repræsentant for en serviceudbyder i en anden medlemsstat.
- (5) Kommissionen har med sin deltagelse i forhandlingerne om protokollen sikret, at den er forenelig med de relevante fælles EU-regler.
- (6) En række forbehold, erklæringer, underretninger og meddelelser i forbindelse med protokollen er påkrævede for at kunne sikre protokollens forenelighed med EU-retten og -politikker. Andre er relevante for at kunne sikre en ensartet anvendelse af protokollen af EU-medlemsstater, der er parter i protokollen («medlemsstatsparter»), i deres forhold til tredjelande, der er parter i protokollen («tredjelandsparter»), samt for en effektiv anvendelse af protokollen.
- (7) De forbehold, erklæringer, underretninger og meddelelser, som medlemsstaterne får vejledning om i bilaget til denne afgørelse, berører ikke andre forbehold eller erklæringer, som de måtte ønske at fremsætte særskilt, hvor protokollen tillader det.
- (8) Medlemsstater, som ikke fremsætter forbehold, erklæringer, underretninger og meddelelser i overensstemmelse med bilaget til denne afgørelse på tidspunktet for undertegnelsen, bør gøre dette, når de deponerer deres ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument til protokollen.
- (9) I forlængelse af undertegnelsen og ratifikationen, accepten eller godkendelsen af protokollen bør medlemsstaterne desuden følge angivelserne i bilaget til denne afgørelse.

- (10) Protokollen foreskriver hurtige procedurer, der forbedrer den grænseoverskridende adgang til elektronisk bevismateriale og et højt beskyttelsesniveau. Dens ikrafttræden vil derfor bidrage til bekæmpelsen af cyberkriminalitet og andre former for kriminalitet på globalt plan ved at lette samarbejdet mellem medlemsstater og tredjelandsparter sikre et højt beskyttelsesniveau for enkeltpersoner og bidrage til at løse lovkonflikter.
- (11) Protokollen indeholder passende garantier i overensstemmelse med kravene til internationale overførsler af personoplysninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 ⁽²⁾. Dens ikrafttræden vil derfor bidrage til at fremme Unionens databeskyttelsesstandarder på globalt plan, lette datastrømmene mellem medlemsstater og tredjelandsparter og sikre, at medlemsstater overholder deres forpligtelser i henhold til Unionens databeskyttelsesregler.
- (12) Protokollens hurtige ikrafttræden vil desuden bekræfte, at konventionen om IT-kriminalitet er den vigtigste multilaterale ramme for bekæmpelse af cyberkriminalitet.
- (13) Unionen kan ikke undertegne protokollen, da kun stater kan være parter i den.
- (14) Medlemsstaterne bør derfor bemyndiges til at undertegne protokollen, idet de handler i fællesskab i Unionens interesse.
- (15) Medlemsstaterne opfordres til at undertegne protokollen under undertegnelsesceremonien eller snarest muligt derefter.
- (16) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse blev hørt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ⁽³⁾ og afgav udtalelse den 21. januar 2022.
- (17) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (18) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (19) De autentiske udgaver af protokollen er den engelske og den franske udgave af teksten, der blev vedtaget af Europarådets Ministerkomité den 17. november 2021 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Medlemsstaterne bemyndiges hermed til i Unionens interesse at undertegne anden tillægsprotokol til konventionen om IT-kriminalitet vedrørende forstærket samarbejde og videregivelse af elektronisk bevismateriale («protokollen») ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

⁽⁴⁾ Teksten til protokollen offentliggøres sammen med afgørelsen om bemyndigelse til ratifikation heraf.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne kan, når de undertegner protokollen, fremsætte forbehold, erklæringer, underretninger eller meddelelser i overensstemmelse med afsnit 1-3 i bilaget til denne afgørelse.
2. De medlemsstater, der undertegner protokollen og ikke fremsætter forbehold, erklæringer, underretninger og meddelelser som omhandlet i stk. 1 på tidspunktet for undertegnelsen, gør dette, når de deponerer deres ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument til protokollen.
3. I forlængelse af undertegnelsen og ratifikationen, accepten eller godkendelsen af protokollen følger medlemsstaterne desuden angivelserne i afsnit 4 i bilaget til denne afgørelse.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 5. april 2022.

På Rådets vegne
B. LE MAIRE
Formand

BILAG

Dette bilag fastsætter de i artikel 2 omhandlede forbehold, erklæringer, underretninger, meddelelser og angivelser.

1. Forbehold

I henhold til protokollens artikel 19, stk. 1, kan en part erklære, at den benytter sig af et eller flere forbehold, der er fastsat i visse af protokollens artikler.

I henhold til protokollens artikel 7, stk. 9.a, kan en part forbeholde sig retten til ikke at anvende artikel 7 (Videregivelse af kundeoplysninger). Medlemsstaterne afholder sig fra at tage et sådant forbehold.

I henhold til protokollens artikel 7, stk. 9.b, kan en part på deri anførte betingelser forbeholde sig retten til ikke at anvende artikel 7 på visse typer af adgangsnr. Medlemsstaterne kan tage et sådant forbehold, men kun i forbindelse med andre adgangsnr. end dem, der er nødvendige til det ene formål at identificere brugeren.

I henhold til protokollens artikel 8, stk. 13, kan en part forbeholde sig retten til ikke at anvende artikel 8 (Håndhævelse af pålæg fra en anden part om fremskyndet udlevering af kundeoplysninger og trafikdata) på trafikdata. Medlemsstaterne opfordres til at afholde sig fra at fremsætte et sådant forbehold.

Hvor artikel 19, stk. 1, hjemler andre forbehold, kan medlemsstaterne overveje og tage sådanne forbehold.

2. Erklæringer

I henhold til protokollens artikel 19, stk. 2, kan en part afgive de erklæringer, der er angivet i visse af protokollens artikler.

I henhold til protokollens artikel 7, stk. 2.b, kan en part, for så vidt angår pålæg, der udstedes til serviceudbydere på dens område, afgive følgende erklæring:

»Pålæg i henhold til artikel 7, stk. 1, skal udstedes af eller under tilsyn af en anklagemyndighed eller anden judiciel myndighed eller på anden måde udstedes under uafhængigt tilsyn.«

Medlemsstaterne afgiver, for så vidt angår pålæg, der udstedes til serviceudbydere på deres område, den i dette punkts andet afsnit fastsatte erklæring.

I henhold til protokollens artikel 9 (Hurtig videregivelse af lagrede elektroniske data i en nødsituation), stk. 1.b, kan en part erklære, at den ikke vil efterkomme anmodninger i henhold til nævnte artikels stk. 1.a, hvori der kun søges om videregivelse af kundeoplysninger. Medlemsstaterne opfordres til at afholde sig fra at afgive en sådan erklæring.

Hvor artikel 19, stk. 2, hjemler andre erklæringer, kan medlemsstaterne overveje og afgive sådanne erklæringer.

3. Erklæringer, underretninger eller meddelelser

I henhold til protokollens artikel 19, stk. 3, skal en part afgive enhver erklæring, underretning eller meddelelse, der er angivet i visse af protokollens artikler, i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat deri.

I henhold til protokollens artikel 7, stk. 5.a, kan en part underrette Europarådets generalsekretær om, at parten, når et pålæg i henhold til nævnte artikels stk. 1 udstedes til en serviceudbyder på dens område, i alle tilfælde eller under nærmere angivne omstændigheder kræver samtidig underretning om pålægget, supplerende oplysninger og et resumé af de faktiske omstændigheder vedrørende efterforskningen eller retsforfølgningen. I overensstemmelse hermed giver medlemsstaterne følgende underretning til Europarådets generalsekretær:

»Når der i henhold til artikel 7, stk. 1, udstedes et pålæg til en serviceudbyder på [medlemsstats] område, kræver [medlemsstat] i alle tilfælde samtidig underretning om pålægget, supplerende oplysninger og et resumé af de faktiske omstændigheder vedrørende efterforskningen eller retsforfølgningen.«

I overensstemmelse med protokollens artikel 7, stk. 5.e, udpeger medlemsstaterne en central kompetent myndighed, der modtager underretningen i henhold til protokollens artikel 7, stk. 5.a, og udfører de handlinger, der er beskrevet i protokollens artikel 7, stk. 5.b, 5.c og 5.d, og meddeler kontaktoplysningerne for denne myndighed til Europarådets generalsekretær, når underretningen til Europarådets generalsekretær i henhold til protokollens artikel 7, stk. 5.a, fremsendes første gang.

I henhold til protokollens artikel 8, stk. 4, kan en part erklære, at der kræves yderligere supplerende oplysninger for at håndhæve pålæg i henhold til nævnte artikels stk. 1. I overensstemmelse hermed afgiver medlemsstaterne følgende erklæring:

»Der kræves yderligere supplerende oplysninger for at håndhæve pålæg i henhold til artikel 8, stk. 1. De yderligere supplerende oplysninger, der kræves, afhænger af omstændighederne i forbindelse med pålægget og den dertil knyttede efterforskning eller retsforfølgning.«

I overensstemmelse med protokollens artikel 8, stk. 10.a og 10.b, meddeler og ajourfører medlemsstaterne kontaktoplysningerne for de myndigheder, der er udpeget til at fremsende et pålæg i henhold til artikel 8, henholdsvis for de myndigheder, der er udpeget til at modtage et pålæg i henhold til artikel 8. De medlemsstater, der deltager i det forstærkede samarbejde, der er indført ved Rådets forordning (EU) 2017/1939 ⁽¹⁾ om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (»EPPO«), medtager også EPPO inden for rammerne af udøvelsen af dens kompetencer, jf. nævnte forordnings artikel 22, 23 og 25, blandt de myndigheder, der gives meddelelse om i henhold til protokollens artikel 8, stk. 10.a og 10.b, og gør dette på en koordineret måde.

I overensstemmelse hermed afgiver medlemsstaterne følgende erklæring:

»I overensstemmelse med artikel 8, stk. 10, udpeger [medlemsstat] som en EU-medlemsstat, der deltager i det forstærkede samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (»EPPO«), EPPO i udøvelsen af dens kompetencer, jf. artikel 22, 23 og 25 i Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (»EPPO«), som kompetent myndighed.«

I overensstemmelse med protokollens artikel 14, stk. 7.c, meddeler medlemsstaterne Europarådets generalsekretær, hvilke(n) myndighed(er) der skal underrettes i henhold til protokollens artikel 14, stk. 7.b, med henblik på protokollens kapitel II, del 2, i forbindelse med en sikkerhedshændelse.

I overensstemmelse med protokollens artikel 14, stk. 10.b, meddeler medlemsstaterne Europarådets generalsekretær, hvilke(n) myndighed(er) der giver tilladelse med henblik på protokollens kapitel II, del 2, i forbindelse med videre overførsel til en anden stat eller international organisation af data, der er modtaget i henhold til protokollen.

Hvor protokollens artikel 19, stk. 3, hjemler andre erklæringer, underretninger eller meddelelser, kan medlemsstaterne overveje og afgive sådanne erklæringer, underretninger eller meddelelser.

4. Andre angivelser

De medlemsstater, der deltager i det forstærkede samarbejde, der er indført ved forordning (EU) 2017/1939, sikrer, at EPPO i udøvelsen af sine beføjelser, jf. nævnte forordnings artikel 22, 23 og 25, kan anmode om samarbejde i henhold til protokollen på samme måde som de pågældende medlemsstaters nationale anklagemyndigheder.

Med hensyn til anvendelsen af artikel 7, navnlig i forbindelse med visse typer af adgangsnumre, kan medlemsstaterne undergive et pålæg i henhold til nævnte artikel kontrol hos en anklagemyndighed eller anden judiciel myndighed, når deres kompetente myndighed modtager en samtidig underretning om pålægget forud for udbyderens videregivelse af de ønskede oplysninger.

I overensstemmelse med protokollens artikel 14, stk. 11.c, sikrer medlemsstaterne, at den modtagende part, når de overfører oplysninger i henhold til protokollen, underrettes om, at det ifølge deres nationale retslige rammer kræves, at der skal gives personlig meddelelse til den person, hvis oplysninger videregives.

Hvad angår internationale overførsler på grundlag af aftalen mellem Amerikas Forenede Stater og Den Europæiske Union om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning af strafbare handlinger ⁽²⁾ (»paraplyaftalen«), meddeler medlemsstaterne med henblik på protokollens artikel 14, stk. 1. b, USA's kompetente myndigheder, at paraplyaftalen finder anvendelse på gensidige overførsler af personoplysninger i

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (»EPPO«) (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 336 af 10.12.2016, s. 3.

henhold til protokollen mellem kompetente myndigheder. Medlemsstaterne tager dog hensyn til, at paraplyaftalen bør suppleres med yderligere garantier, der tager hensyn til de unikke krav til serviceudbyderes direkte overførsel af elektronisk bevismateriale set i forhold til overførsel mellem myndigheder, som er fastsat i protokollen. I overensstemmelse hermed giver medlemsstaterne følgende meddelelse til USA's kompetente myndigheder:

»Med henblik på artikel 14, stk. 1.b, i anden tillægsprotokol til Europarådets konvention om IT-kriminalitet (»protokollen«) finder [medlemsstat], at aftalen mellem Amerikas Forenede Stater og Den Europæiske Union om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning af strafbare handlinger (»paraplyaftalen«) finder anvendelse på gensidig overførsel af personoplysninger i henhold til protokollen mellem kompetente myndigheder. For overførsler mellem serviceudbydere og myndigheder i henhold til protokollen finder paraplyaftalen kun anvendelse i kombination med en yderligere specifik overførselsordning, jf. paraplyaftalens artikel 3, stk. 1, der omhandler de unikke krav til serviceudbyderes direkte overførsel af elektronisk bevismateriale set i forhold til overførsel mellem myndigheder. Foreligger der ikke en sådan specifik overførselsordning, kan sådanne overførsler finde sted i henhold til protokollen, i hvilket tilfælde protokollens artikel 14, stk. 1.a, sammenholdt med dens artikel 14, stk. 2-15, finder anvendelse.«

Medlemsstaterne sikrer, at de kun anvender protokollens artikel 14, stk. 1.c, hvis Europa-Kommissionen har vedtaget en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet i henhold til artikel 45 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽³⁾ eller artikel 36 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 ⁽⁴⁾ for det pågældende tredjeland, der dækker de respektive dataoverførsler, eller på grundlag af en anden aftale, der sikrer passende databeskyttelsesgarantier i henhold til artikel 46, stk. 2, litra a), i forordning (EU) 2016/679 eller artikel 37, stk. 1, litra a), i direktiv (EU) 2016/680.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2022/723

af 10. maj 2022

om ændring af gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/2201 om udnævnelse af visse medlemmer og deres suppleanter til netadministrationsorganet og krisekoordineringscellen for europæisk luftfart for netfunktioner for lufttrafikstyring

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 551/2004 af 10. marts 2004 om organisation og udnyttelse af det fælles europæiske luftrum (luftrumsforordningen) ⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/123 ⁽²⁾ oprettes der et netadministrationsorgan, der skal overvåge og styre gennemførelsen af lufttrafikstyringsnetfunktioner. Ved nævnte forordning oprettes der endvidere en krisekoordineringscelle for europæisk luftfart med henblik på at sikre en effektiv krisestyring på netniveau.
- (2) I henhold til artikel 18, stk. 7, og artikel 19, stk. 2, i gennemførelsesforordning (EU) 2019/123 udpeger Kommissionen organets og cellens medlemmer og deres suppleanter efter forslag fra deres organisationer, EDA eller Eurocontrol.
- (3) Formanden, næstformændene og medlemmerne af netadministrationsorganet og deres suppleanter samt medlemmerne af krisekoordineringscellen for europæisk luftfart og deres suppleanter er udnævnt for perioden 2020-2024 ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/2168 ⁽³⁾.
- (4) I 2020 blev der med Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/2201 ⁽⁴⁾ taget højde for en række forslag fra de udpegede myndigheder, der er omhandlet i artikel 18, stk. 7, og artikel 19, stk. 2, i gennemførelsesforordning (EU) 2019/123, til udnævnelser for både netadministrationsorganet og krisekoordineringscellen for europæisk luftfart.
- (5) Efter ikrafttrædelsen af gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/2201 modtog Kommissionen en række forslag til nye udnævnelser for både netadministrationsorganet og krisekoordineringscellen for europæisk luftfart.
- (6) De modtagne forslag omfattede et forslag fra Eurocontrol, hvor fire repræsentanter for luftfartstjenesteudøvere fra associerede lande udpeges for 2022 og 2023. For at muliggøre rotation blandt repræsentanterne fra de associerede lande i de efterfølgende år kan Kommissionen kun acceptere disse udpegelser for 2022, jf. artikel 18, stk. 7, gennemførelsesforordning (EU) 2019/123.

⁽¹⁾ EUT L 96 af 31.3.2004, s. 20.

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/123 af 24. januar 2019 om detaljerede bestemmelser for gennemførelsen af netfunktioner for lufttrafikstyring (ATM) og om ophævelse af Kommissionens forordning (EU) nr. 677/2011 (EUT L 28 af 31.1.2019, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/2168 af 17. december 2019 om udnævnelse af formanden, medlemmerne og deres suppleanter i netadministrationsorganet og af medlemmerne og deres suppleanter i krisekoordineringscellen for europæisk luftfart for lufttrafikstyringsnetfunktioner for den tredje referenceperiode 2020-2024 (EUT L 328 af 18.12.2019, s. 90).

⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/2201 af 22. december 2020 om udnævnelse af visse medlemmer og deres suppleanter til netadministrationsorganet og krisekoordineringscellen for europæisk luftfart for netfunktioner for lufttrafikstyring (EUT L 434 af 23.12.2020, s. 59).

- (7) Et forslag fra luftrumsbrugerne om et nyt medlem med stemmeret og næstformand til at repræsentere luftrumsbrugerne opfylder kun delvis kravene til kvalifikationer til denne post, da der kræves operationel erfaring. Denne udnævnelse begrænses derfor til den 31. december 2022 for at give luftrumsbrugerne mere tid til at fremsætte et forslag om en repræsentant fra den 1. januar 2023, som på bedre vis opfylder kravene til denne post.
- (8) Alle personer, der foreslås udnævnt, bør fra denne afgørelses ikrafttræden afløse de personer, der blev udnævnt ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/2168 som ændret ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/2201.
- (9) Denne afgørelse bør træde i kraft hurtigst muligt for at gøre det mulig for de nyudnævnte at deltage i netadministrationsorganets næste møde.
- (10) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for det Fælles Luftrum —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

De i bilag I opførte personer udnævnes for perioden fra denne forordningens ikrafttræden til den 31. december 2024 til medlemmer af og suppleanter til netadministrationsorganet i deres i dette bilag nævnte respektive egenskaber. Hvis der i bilaget er angivet en kortere periode, finder denne periode anvendelse.

De nuværende mandater, der er omfattet af udnævnelserne i stk. 1, udløber ved denne afgørelses ikrafttræden.

Artikel 2

De i bilag II opførte personer udnævnes for perioden fra denne forordningens ikrafttræden til den 31. december 2024 til medlemmer af og suppleanter til krisekoordineringscellen for europæisk luftfart i deres i dette bilag nævnte respektive egenskaber. Hvis der i bilaget er angivet en kortere periode, finder denne periode anvendelse.

De nuværende mandater, der er omfattet af udnævnelserne i stk. 1, udløber ved denne afgørelses ikrafttræden.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. maj 2022.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG I

**UDNÆVNELSE AF STEMMEBERETTIGEDE OG IKKESTEMMEBERETTIGEDE MEDLEMMER OG DERES
SUPPLEANTER TIL NETADMINISTRATIONSORGANET**

Formand:	Ingen nyudnævnelse* ⁽¹⁾
1. næstformand:	Thomas Reynart, Managing Director A4E (indtil den 31. december 2022)
2. næstformand:	Ingen nyudnævnelse*

(¹) Repræsentanter, der er mærket med en * i bilag I og II, blev udnævnt ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/2168, som forbliver i kraft.

Luftrumsbrugere

	Stemmeberettigede medlemmer	Suppleanter
AIRE/ERA	Maciej Wilk, COO/Accountable Manager, LOT (AIRE) (Indtil den 31. december 2024)	Peter Sandgren, Director of Ground Operations, Nova Airlines AB (ERA) (Indtil den 31. december 2024)
A4E	Thomas Reynart, Managing Director A4E (indtil den 31. december 2022)	Matthew Krasa, Head Of Public Affairs, Ryanair
IATA	Ingen nyudnævnelse*	Ingen nyudnævnelse*
EBAA/IAOPA/EAS	Ingen nyudnævnelse*	Ingen nyudnævnelse*

Luftfartstjenesteudøvere pr. funktional luftrumsblok

	Stemmeberettigede medlemmer	Suppleanter
BALTIC	Ingen nyudnævnelse*	Ingen nyudnævnelse*
BLUEMED	Maurizio Pagetti, Chief Operating Officer, ENAV (Indtil den 31. december 2024)	Claude Mallia, Chief Executive Officer, MATS (Indtil den 31. december 2024)
DANUBE	Ingen nyudnævnelse*	Adrian Florea, Operational Director (ROMATSA) (Indtil den 31. december 2024)
DK-SE	Ingen nyudnævnelse*	Thorsten Elkjær, COO, NAVIAIR (Indtil den 31. december 2024)
FABCE	Gabor Menrath Director ATM HungaroControl (indtil den 31. december 2024)	Alexander Hanslik Director Austrocontrol (Indtil den 31. december 2024)

Luftfartstjenesteudøvere pr. funktionel luftrumsblok

FABEC	Dirk Mahns, COO Deutsche Flugsicherung GmbH (DFS)	Florian Guillermet, Director, DSNA (Indtil den 31. december 2024)
		Ingen nyudnævnelse*
NEFAB	Tormod Rangnes, Director of Operations, Avinor (Indtil den 31. december 2024)	Janis Lapins, Deputy Head ATM, LGS (Indtil den 31. december 2024)
SOUTH-WEST	Ingen nyudnævnelse*	Ingen nyudnævnelse*
IRLAND	Ingen nyudnævnelse*	Joe Ryan, Irish Aviation Authority

Lufthavnsoperatører

	Stemmeberettigede medlemmer	Suppleanter
	Ingen nyudnævnelse*	Ivan Bassato, Airport Management Director, Aeroporto di Roma Fiumicino (Roma)
	Ingen nyudnævnelse*	Isabelle Baumelle, Chief Operating officer & Airline Marketing Director, Aeroports de la Cote d'Azur, Nice, Frankrig

Militæret

	Stemmeberettigede medlemmer	Suppleanter
Militære udbydere af luftfartstjenester	Ingen nyudnævnelse*	Oberstløjtnant Matthias Löwa, ATM Director, Luftfahrtamt der Bundeswehr, Tyskland (Indtil den 31. december 2024)
Militære brugere af luftrummet	Ingen nyudnævnelse*	Oberst Yann Pichavant, ATM representative, Ministère de la Défense, Frankrig

Netadministrationsorganets formand

	Ikkestemmeberettiget medlem	Suppleant
	Ingen nyudnævnelse*	Thomas Reynart, Managing Director A4E (indtil den 31. december 2022)
		Ingen nyudnævnelse*

Europa-Kommissionen

	Ikkestemmeberettiget medlem	Suppleant
	Christine Berg, kontorchef, Det Fælles Europæiske Luftrum GD MOVE, Europa-Kommissionen	Staffan Ekwall, politisk medarbejder, GD MOVE, Europa-Kommissionen

EFTA-Tilsynsmyndigheden

	Ikkestemmeberettiget medlem	Suppleant
	Ingen nyudnævnelse*	Valgerður Guðmundsdóttir, vicedirektør, EFTA-Tilsynsmyndigheden

Netadministrator

	Ikkestemmeberettiget medlem	Suppleant
	Ingen nyudnævnelse*	Ingen nyudnævnelse*

Formand for arbejdsgruppen om operationer

	Ikkestemmeberettiget medlem	Suppleant
	Ingen nyudnævnelse*	Jozsef Bakos, Head of ATS HungaroControl

Repræsentanter for luftfartstjenesteudøvere i de associerede lande

	Ikkestemmeberettigede medlemmer	Suppleanter
Indtil den 31. december 2022	Juliet Kennedy, Operations Director, NATS, UK	Martin Donnan, director enroute ATM, NATS UK
Indtil den 31. december 2022	Sitki Kagan Ertas, luftfartstjenesteudøveren i Tyrkiet (DHMI)	Sevda Turhan, luftfartstjenesteudøveren i Tyrkiet (DHMI)

Eurocontrol

	Ikkestemmeberettiget medlem	Suppleant
	Ingen nyudnævnelse*	Ingen nyudnævnelse*

BILAG II

UDNÆVNELSE AF FASTE MEDLEMMER AF KRISEKOORDINERINGSCELLEN FOR EUROPÆISK LUFTFART
OG DERES SUPPLEANTER**Medlemsstater**

	Medlem	Suppleant
	Ingen nyudnævnelse*	Ingen nyudnævnelse*

EFTA-stater

	Medlem	Suppleant
	Ingen nyudnævnelse*	Ingen nyudnævnelse*

Europa-Kommissionen

	Medlem	Suppleant
	Christine Berg, kontorchef, Det Fælles Europæiske Luftrum GD MOVE, Europa-Kommissionen	Staffan Ekwall, politisk medarbejder, GD MOVE, Europa-Kommissionen

Agentur

	Medlem	Suppleant
	Fabio Grasso — ATM Standards and Implementation Section Manager (Indtil den 31. december 2024)	Ingen nyudnævnelse*

Eurocontrol

	Medlem	Suppleant
	Ingen nyudnævnelse*	Ingen nyudnævnelse*

Netadministrator

	Medlem	Suppleant
	Ingen nyudnævnelse*	Steven Moore EACCC Operations Manager Directorate Network Manager Eurocontrol

Militæret

	Medlem	Suppleant
	Oberstløjtnant Frank Hosten Luftfahrtamt der Bundeswehr, Tyskland	Oberst Yann Pichavant, Ministere de la Defence, Frankrig

Luftfartstjenesteudøvere

	Medlem	Suppleant
	Ingen nyudnævnelse*	Ingen nyudnævnelse*

Lufthavnsoperatører

	Medlem	Suppleant
	Aidan Flanagan, Safety Manager, ACI — Europe (Indtil den 31. december 2024)	Ingen nyudnævnelse*

Luftrumsbrugere

	Medlem	Suppleant
	Ingen nyudnævnelse*	Ingen nyudnævnelse*

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2022/724

af 10. maj 2022

om ækvivalens mellem de covid-19-certifikater, der udstedes af Republikken Seychellerne, og de certifikater, der udstedes i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/953, med henblik på at lette udøvelsen af retten til fri bevægelighed inden for Unionen

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/953 af 14. juni 2021 om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for at lette fri bevægelighed under covid-19-pandemien ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EU) 2021/953 fastlægges en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater (EU's digitale covidcertifikat) med det formål at gøre det lettere for indehaverne at udøve deres ret til fri bevægelighed under covid-19-pandemien. Nævnte forordning bidrager også til at lette den gradvise ophævelse af restriktioner for den frie bevægelighed, der i overensstemmelse med EU-retten er indført af medlemsstaterne med henblik på at begrænse spredningen af sars-CoV-2, på en koordineret måde.
- (2) Forordning (EU) 2021/953 giver mulighed for accept af covid-19-attester udstedt af tredjelands statsborgere og deres familiemedlemmer, hvor Kommissionen finder, at disse covid-19-certifikater er udstedt i overensstemmelse med standarder, der skal anses for at svare til dem, der fastsættes i henhold til nævnte forordning. I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/954 ⁽²⁾ skal medlemsstaterne desuden anvende de regler, der er fastsat i forordning (EU) 2021/953, på tredjelandsstatsborgere, der ikke er omfattet af nævnte forordnings anvendelsesområde, men som lovligt opholder sig eller har bopæl på deres område, og som har ret til at rejse til andre medlemsstater i overensstemmelse med EU-retten. Derfor bør alle konklusioner om ækvivalens i denne afgørelse finde anvendelse på covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater, der er udstedt af Republikken Seychellerne til unionsborgere og deres familiemedlemmer. Tilsvarende bør sådanne konklusioner om ækvivalens på grundlag af forordning (EU) 2021/954 også gælde for covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater, der udstedes af Republikken Seychellerne til tredjelandsstatsborgere, som lovligt opholder sig eller bor på medlemsstaternes område, på de betingelser, der er fastsat i nævnte forordning.
- (3) Den 8. februar 2022 forelagde af Republikken Seychellerne Kommissionen detaljerede oplysninger om udstedelse af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater i henhold til »Travizory Health Credential«-systemet. Republikken Seychellerne meddelte Kommissionen, at landets covid-19-certifikater ifølge Republikken Seychellernes opfattelse udstedes i overensstemmelse med en standard og et teknologisk system, som er interoperable med den tillidsramme, der er fastsat ved forordning (EU) 2021/953, og som gør det muligt at kontrollere certifikaternes ægthed, gyldighed og integritet. I denne forbindelse oplyste Republikken Seychellerne Kommissionen, at covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater, der udstedes af Republikken Seychellerne i overensstemmelse med »Travizory Health Credential«-systemet, indeholder de data, der er omhandlet i bilaget til forordning (EU) 2021/953.

⁽¹⁾ EUT L 211 af 15.6.2021, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/954 af 14. juni 2021 om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for så vidt angår tredjelandsstatsborgere, der lovligt opholder sig eller bor på medlemsstaternes område under covid-19-pandemien (EUT L 211 af 15.6.2021, s. 24).

- (4) Republiken Seychellerne meddelte også Kommissionen, at den accepterer vaccinations-, test- og restitutionscertifikater, der udstedes af medlemsstaterne og EØS-landene i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/953.
- (5) Efter anmodning fra Republiken Seychellerne gennemførte Kommissionen den 5. april 2022 tekniske test, som viste, at covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikaterne udstedes af Republiken Seychellerne i overensstemmelse med »Travizory Health Credential«-systemet, som er interoperabelt med den tillidsramme, der er fastsat i forordning (EU) 2021/953, og gør det muligt at kontrollere certifikaternes ægthed, gyldighed og integritet. Kommissionen bekræftede også, at covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater, der udstedes af Republiken Seychellerne i overensstemmelse med »Travizory Health Credential«-systemet, indeholder de nødvendige data.
- (6) Republiken Seychellerne meddelte desuden Kommissionen, at den udsteder interoperable vaccinationscertifikater for covid-19-vacciner. Disse vacciner omfatter i øjeblikket Comirnaty, Spikevax, Covishield, COVID-19 Vaccine Janssen, Sputnik V og BBIBP-CorV.
- (7) Republiken Seychellerne meddelte også Kommissionen, at den udsteder interoperable testcertifikater for nukleinsyre-amplifikationstest og for hurtige antigenest, der er opført på den fælles og ajourførte liste over hurtige covid-19-antigenest, som er godkendt af Udvalget for Sundhedssikkerhed, der er nedsat ved artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1082/2013/EU ⁽³⁾, på grundlag af Rådets henstilling af 21. januar 2021 ⁽⁴⁾.
- (8) Republiken Seychellerne meddelte desuden Kommissionen, at den udsteder interoperable restitutionscertifikater. Disse certifikater er gyldige i højst 180 dage efter datoen for den første positive test.
- (9) Republiken Seychellerne meddelte desuden Kommissionen, at når kontrollører i Seychellerne kontrollerer certifikater, vil personoplysningerne i disse certifikater blive behandlet udelukkende for at kontrollere og bekræfte indehaverens vaccinations-, test- eller restitutionsstatus og vil ikke blive opbevaret efterfølgende.
- (10) De elementer, der er nødvendige for at fastslå, at covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater udstedt af Republiken Seychellerne i overensstemmelse med »Travizory Health Credential«-systemet skal anses for at svare til dem, der er udstedt i henhold til forordning (EU) 2021/953, foreligger således.
- (11) Derfor bør covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater udstedt af Republiken Seychellerne i overensstemmelse med »Travizory Health Credential«-systemet accepteres på de betingelser, der er omhandlet i artikel 5, stk. 5, artikel 6, stk. 5, og artikel 7, stk. 8, i forordning (EU) 2021/953.
- (12) For at denne afgørelse kan træde i kraft, bør Republiken Seychellerne forbindes til tillidsrammen for EU's digitale covidcertifikat, der er fastsat ved forordning (EU) 2021/953.
- (13) For at beskytte Unionens interesser, navnlig på folkesundhedsområdet, kan Kommissionen anvende sine beføjelser til at suspendere anvendelsen af denne afgørelse eller ophæve den, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, i forordning (EU) 2021/953 ikke længere er opfyldt.
- (14) Med henblik på hurtigst muligt at forbinde Republiken Seychellerne til tillidsrammen for EU's digitale covidcertifikat, der er fastsat ved forordning (EU) 2021/953, bør denne afgørelse træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (15) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 14 i forordning (EU) 2021/953 —

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1082/2013/EU af 22. oktober 2013 om alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler og om ophævelse af beslutning nr. 2119/98/EF (EUT L 293 af 5.11.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets henstilling af 21. januar 2021 om en fælles ramme for anvendelse og validering af hurtige antigenest og gensidig anerkendelse af covid-19-testresultater i EU (EUT C 24 af 22.1.2021, s. 1).

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater, der udstedes af Republikken Seychellerne i overensstemmelse med »Travizory Health Credential«-systemet, anses med henblik på at fremme retten til fri bevægelighed inden for Unionen for at svare til dem, der er udstedt i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/953.

Artikel 2

Republikken Seychelles forbindes til tillidsrammen for EU's digitale covidcertifikat, der er fastsat ved forordning (EU) 2021/953.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. maj 2022.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2022/725

af 10. maj 2022

om ækvivalens mellem de covid-19-certifikater, der udstedes af Den Socialistiske Republik Vietnam, og de certifikater, der udstedes i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/953, med henblik på at lette udøvelsen af retten til fri bevægelighed inden for Unionen

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/953 af 14. juni 2021 om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for at lette fri bevægelighed under covid-19-pandemien ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EU) 2021/953 fastlægges en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater (EU's digitale covidcertifikat) med det formål at gøre det lettere for indehaverne at udøve deres ret til fri bevægelighed under covid-19-pandemien. Nævnte forordning bidrager også til at lette den gradvise ophævelse af restriktioner for den frie bevægelighed, der i overensstemmelse med EU-retten er indført af medlemsstaterne med henblik på at begrænse spredningen af sars-CoV-2, på en koordineret måde.
- (2) Forordning (EU) 2021/953 giver mulighed for accept af covid-19-attester udstedt af tredjelands statsborgere og deres familiemedlemmer, hvor Kommissionen finder, at disse covid-19-certifikater er udstedt i overensstemmelse med standarder, der skal anses for at svare til dem, der fastsættes i henhold til nævnte forordning. I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/954 ⁽²⁾ skal medlemsstaterne desuden anvende de regler, der er fastsat i forordning (EU) 2021/953, på tredjelandsstatsborgere, der ikke er omfattet af nævnte forordnings anvendelsesområde, men som lovligt opholder sig eller har bopæl på deres område, og som har ret til at rejse til andre medlemsstater i overensstemmelse med EU-retten. Derfor bør alle konklusioner om ækvivalens i denne afgørelse finde anvendelse på covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater, der er udstedt af Den Socialistiske Republik Vietnam til unionsborgere og deres familiemedlemmer. Tilsvarende bør sådanne konklusioner om ækvivalens på grundlag af forordning (EU) 2021/954 også gælde for covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater, der udstedes af Den Socialistiske Republik Vietnam til tredjelandsstatsborgere, som lovligt opholder sig eller har bopæl på medlemsstaternes område, på de betingelser, der er fastsat i nævnte forordning.
- (3) Den 22. oktober 2021 forelagde Den Socialistiske Republik Vietnam Kommissionen detaljerede oplysninger om udstedelse af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater i overensstemmelse med systemet »CHÚNG NHẬN ĐIỆN TỬ ĐÃ TIÊM VACCINE COVID-19 CỦA VIỆT NAM«. Den Socialistiske Republik Vietnam meddelte Kommissionen, at landets covid-19-certifikater ifølge Den Socialistiske Republik Vietnams opfattelse udstedes i overensstemmelse med en standard og et teknologisk system, som er interoperable med den tillidsramme, der er fastsat ved forordning (EU) 2021/953, og som gør det muligt at kontrollere certifikaternes ægthed, gyldighed og integritet. I denne forbindelse meddelte Den Socialistiske Republik Vietnam Kommissionen, at covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater, der udstedes af Den Socialistiske Republik Vietnam i overensstemmelse med systemet »CHÚNG NHẬN ĐIỆN TỬ ĐÃ TIÊM VACCINE COVID-19 CỦA VIỆT NAM«, indeholder de data, der er omhandlet i bilaget til forordning (EU) 2021/953.

⁽¹⁾ EUT L 211 af 15.6.2021, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/954 af 14. juni 2021 om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for så vidt angår tredjelandsstatsborgere, der lovligt opholder sig eller bor på medlemsstaternes område under covid-19-pandemien (EUT L 211 af 15.6.2021, s. 24).

- (4) Den Socialistiske Republik Vietnam meddelte også Kommissionen, at den accepterer vaccinations-, nukleinsyre-amplifikationstest- og restitutioncertifikater, der udstedes af medlemsstaterne og EØS-landene i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/953.
- (5) Efter anmodning fra Den Socialistiske Republik Vietnam gennemførte Kommissionen den 14. april 2022 tekniske test, som viste, at covid-19-vaccinations-, test- og restitutioncertifikaterne udstedes af Den Socialistiske Republik Vietnam i overensstemmelse med systemet »CHÚNG NHẬN ĐIỆN TỬ ĐÃ TIÊM VACCINE COVID-19 CỦA VIỆT NAM«, som er interoperabelt med den tillidsramme, der er fastsat i forordning (EU) 2021/953, og gør det muligt at kontrollere certifikaternes ægthed, gyldighed og integritet. Kommissionen bekræftede også, at covid-19-vaccinations-, test- og restitutioncertifikater, der udstedes af Den Socialistiske Republik Vietnam i overensstemmelse med systemet »CHÚNG NHẬN ĐIỆN TỬ ĐÃ TIÊM VACCINE COVID-19 CỦA VIỆT NAM«, indeholder de nødvendige data.
- (6) Den Socialistiske Republik Vietnam meddelte desuden Kommissionen, at den udsteder interoperable vaccinations-certifikater for covid-19-vacciner. Disse vacciner omfatter i øjeblikket Comirnaty, Spikevax, BBIBR COV-V, Vaccine Abdala, Hayat-Vax, COVID-19 Vaccine Janssen, Sputnik V og Vaxzevria.
- (7) Den Socialistiske Republik Vietnam meddelte også Kommissionen, at den udsteder interoperable testcertifikater for nukleinsyre-amplifikationstest, men ikke for hurtige antigenest.
- (8) Den Socialistiske Republik Vietnam meddelte desuden Kommissionen, at den udsteder interoperable restitutioncertifikater. Disse certifikater er gyldige i højst 180 dage efter datoen for den første positive test.
- (9) Den Socialistiske Republik Vietnam meddelte desuden Kommissionen, at når kontrollører i Den Socialistiske Republik Vietnam kontrollerer certifikater, vil personoplysningerne i disse certifikater blive behandlet udelukkende for at kontrollere og bekræfte indehaverens vaccinations-, test- eller restitutionstatus og vil ikke blive opbevaret efterfølgende.
- (10) De elementer, der er nødvendige for at fastslå, at covid-19-vaccinations-, test- og restitutioncertifikater udstedt af Den Socialistiske Republik Vietnam i overensstemmelse med systemet »CHÚNG NHẬN ĐIỆN TỬ ĐÃ TIÊM VACCINE COVID-19 CỦA VIỆT NAM« skal anses for at svare til dem, der er udstedt i henhold til forordning (EU) 2021/953, foreligger således.
- (11) Derfor bør covid-19-vaccinations-, test- og restitutioncertifikater udstedt af Den Socialistiske Republik Vietnam i overensstemmelse med systemet »CHÚNG NHẬN ĐIỆN TỬ ĐÃ TIÊM VACCINE COVID-19 CỦA VIỆT NAM « accepteres på de betingelser, der er omhandlet i artikel 5, stk. 5, artikel 6, stk. 5, og artikel 7, stk. 8, i forordning (EU) 2021/953.
- (12) For at denne afgørelse kan træde i kraft, bør Den Socialistiske Republik Vietnam forbindes til tillidsrammen for EU's digitale covidcertifikat, der er fastsat ved forordning (EU) 2021/953.
- (13) For at beskytte Unionens interesser, navnlig på folkesundhedsområdet, kan Kommissionen anvende sine beføjelser til at suspendere anvendelsen af denne afgørelse eller ophæve den, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, i forordning (EU) 2021/953 ikke længere er opfyldt.
- (14) Med henblik på hurtigst muligt at forbinde Den Socialistiske Republik Vietnam til tillidsrammen for EU's digitale covidcertifikat, der er fastsat ved forordning (EU) 2021/953, bør denne afgørelse træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (15) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 14 i forordning (EU) 2021/953 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Covid-19-vaccinations-, test- og restitutioncertifikater, der udstedes af Den Socialistiske Republik Vietnam i overensstemmelse med systemet »CHỨNG NHẬN ĐIỆN TỬ ĐÃ TIÊM VACCINE COVID-19 CỦA VIỆT NAM«, anses med henblik på at lette udøvelsen af retten til fri bevægelighed inden for Unionen for at svare til dem, der er udstedt i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/953.

Artikel 2

Den Socialistiske Republik Vietnam forbindes til tillidsrammen for EU's digitale covidcertifikat, der er fastsat ved forordning (EU) 2021/953.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. maj 2022.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2022/726

af 10. maj 2022

om ækvivalens mellem de covid-19-certifikater, der udstedes af Republikken Indonesien, og de certifikater, der udstedes i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/953, med henblik på at lette udøvelsen af retten til fri bevægelighed inden for Unionen

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/953 af 14. juni 2021 om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutioncertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for at lette fri bevægelighed under covid-19-pandemien ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EU) 2021/953 fastlægges en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutioncertifikater (EU's digitale covidcertifikat) med det formål at gøre det lettere for indehaverne at udøve deres ret til fri bevægelighed under covid-19-pandemien. Nævnte forordning bidrager også til at lette den gradvise ophævelse af restriktioner for den frie bevægelighed, der i overensstemmelse med EU-retten er indført af medlemsstaterne med henblik på at begrænse spredningen af sars-CoV-2, på en koordineret måde.
- (2) Forordning (EU) 2021/953 giver mulighed for accept af covid-19-attester udstedt af tredjelande til unionsborgere og deres familiemedlemmer, hvor Kommissionen finder, at disse covid-19-certifikater er udstedt i overensstemmelse med standarder, der skal anses for at svare til dem, der fastsættes i henhold til nævnte forordning. I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/954 ⁽²⁾ skal medlemsstaterne desuden anvende de regler, der er fastsat i forordning (EU) 2021/953, på tredjelandsstatsborgere, der ikke er omfattet af nævnte forordnings anvendelsesområde, men som lovligt opholder sig eller har bopæl på deres område, og som har ret til at rejse til andre medlemsstater i overensstemmelse med EU-retten. Derfor bør alle konklusioner om ækvivalens i denne afgørelse finde anvendelse på covid-19-vaccinationscertifikater, der er udstedt af Republikken Indonesien til unionsborgere og deres familiemedlemmer. Tilsvarende bør sådanne konklusioner om ækvivalens på grundlag af forordning (EU) 2021/954 også gælde for covid-19-vaccinationscertifikater, der udstedes af Republikken Indonesien til tredjelandsstatsborgere, som lovligt opholder sig eller har bopæl på medlemsstaternes område, på de betingelser, der er fastsat i nævnte forordning.
- (3) Den 24. november 2021 forelagde Republikken Indonesien Kommissionen detaljerede oplysninger om udstedelse af interoperable covid-19-vaccinationscertifikater i overensstemmelse med »DIVOC«-systemet. Republikken Indonesien meddelte Kommissionen, at landets covid-19-certifikater ifølge Republikken Indonesiens opfattelse udstedes i overensstemmelse med en standard og et teknologisk system, som er interoperable med den tillidsramme, der er fastsat ved forordning (EU) 2021/953, og som gør det muligt at kontrollere certifikaternes ægthed, gyldighed og integritet. I denne forbindelse oplyste Republikken Indonesien Kommissionen om, at covid-19-certifikater, der udstedes af Republikken Indonesien i overensstemmelse med »DIVOC«-systemet, indeholder de data, der er omhandlet i bilaget til forordning (EU) 2021/953.
- (4) Republikken Indonesien meddelte også Kommissionen, at den accepterer vaccinations-, test- og restitutioncertifikater, der udstedes af medlemsstaterne og EØS-landene i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/953.

⁽¹⁾ EUT L 211 af 15.6.2021, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/954 af 14. juni 2021 om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutioncertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for så vidt angår tredjelandsstatsborgere, der lovligt opholder sig eller bor på medlemsstaternes område under covid-19-pandemien (EUT L 211 af 15.6.2021, s. 24).

- (5) Efter anmodning fra Republikken Indonesien gennemførte Kommissionen den 12. april 2022 tekniske test, som viste, at covid-19-vaccinationscertifikaterne udstedes af Republikken Indonesien i overensstemmelse med »DIVOC«-systemet, som er interoperabelt med den tillidsramme, der er fastsat ved forordning (EU) 2021/953, og gør det muligt at kontrollere certifikaternes ægthed, gyldighed og integritet. Kommissionen bekræftede også, at covid-19-vaccinationscertifikater, der udstedes af Republikken Indonesien i overensstemmelse med »DIVOC«-systemet, indeholder de nødvendige data.
- (6) Republikken Indonesien meddelte desuden Kommissionen, at den udsteder interoperable vaccinationscertifikater for covid-19-vacciner. Disse vacciner omfatter i øjeblikket Comirnaty, Spikevax, CoronaVac, Vaxzevria og BBIBP-CorV.
- (7) Republikken Indonesien meddelte også Kommissionen, at den ikke udsteder interoperable testcertifikater for nukleinsyre-amplifikationstest eller hurtige antigenest.
- (8) Republikken Indonesien meddelte desuden Kommissionen, at den ikke udsteder interoperable restitutionscertifikater.
- (9) Republikken Indonesien meddelte desuden Kommissionen, at når kontrollører i Indonesien kontrollerer certifikater, vil personoplysningerne i disse certifikater blive behandlet udelukkende for at kontrollere og bekræfte indehaverens vaccinations-, test- eller restitutionsstatus og vil ikke blive opbevaret efterfølgende.
- (10) De elementer, der er nødvendige for at fastslå, at covid-19-vaccinationscertifikater udstedt af Republikken Indonesien i overensstemmelse med »DIVOC«-systemet skal anses for at svare til dem, der er udstedt i henhold til forordning (EU) 2021/953, foreligger således.
- (11) Derfor bør covid-19-vaccinationscertifikater udstedt af Republikken Indonesien i overensstemmelse med »DIVOC«-systemet accepteres på de betingelser, der er omhandlet i artikel 5, stk. 5, i forordning (EU) 2021/953.
- (12) For at denne afgørelse kan træde i kraft, bør Republikken Indonesien forbindes til tillidsrammen for EU's digitale covidcertifikat, der er fastsat ved forordning (EU) 2021/953.
- (13) For at beskytte Unionens interesser, navnlig på folkesundhedsområdet, kan Kommissionen anvende sine beføjelser til at suspendere anvendelsen af denne afgørelse eller ophæve den, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, i forordning (EU) 2021/953 ikke længere er opfyldt.
- (14) Med henblik på hurtigst muligt at forbinde Republikken Indonesien til tillidsrammen for EU's digitale covidcertifikat, der er fastsat ved forordning (EU) 2021/953, bør denne afgørelse træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (15) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 14 i forordning (EU) 2021/953 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Covid-19-vaccinationscertifikater, der udstedes af Republikken Indonesien i overensstemmelse med »DIVOC«-systemet, anses med henblik på at lette udøvelsen af retten til fri bevægelighed inden for Unionen for at svare til dem, der er udstedt i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/953.

Artikel 2

Republikken Indonesien forbindes til tillidsrammen for EU's digitale covidcertifikat, der er fastsat ved forordning (EU) 2021/953.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. maj 2022.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA